

Về Quê Thăm Bạn

Chúng tôi đến Saigon vào sáng 28 Tết âm lịch, ngay buổi chiều đã gặp bạn HĐ, để chia vui cùng Phái-đoàn HĐVN đi HỌp Bạn ACTBD thứ 26th trở về. Chúng tôi được nhìn gương mặt rạng rỡ của các thiếu sinh đang hân hoan với những thành quả tốt đẹp tại Philippines. Chúng tôi nghe chú Thiếu ngồi bên cạnh tỏ vẻ là lần đầu tiên chú tham dự Scout Youth Forum cùng với các thiếu sinh trên thế giới. Với hội thảo, người lớn lắng nghe ý kiến của trẻ, lập kế hoạch giáo dục trẻ hợp thời, hợp lý. Một ấn tượng mà chú khó quên. Qua họp bạn kỳ này, ACE tin tưởng gần đây HĐVN có thể đứng tổ chức HỌp Bạn ACTBD tại quê nhà.

Scout: Creating a Better World (Châm nông HỌp Bạn)

Trao trách nhiệm trước khi lên đường họp bạn

Mỗi lần về quê, chúng tôi đều đến với các trưởng lão, thăm hỏi và học kinh nghiệm của các trưởng quên mình giáo dục trẻ em.

Trưởng Bò Lém đã 93 tuổi, mà thường ngồi xe hai bánh để Gấu Cắn-Mẫn, 72 tuổi, chở đi họp mặt. Trưởng Lê Văn Ngoạn cũng thế, khi sinh thời, cũng ngồi Honda do Ông Siêng-Năng 75t chở đến họp mặt. Dù là đại lão, Tr. Lược còn vui vẻ như Sói Già ngày xưa. Với phong độ TUV năm nào, vẫn ân cần khuyến khích các trưởng dẫn thân phục vụ. Gần 60 năm, Trưởng sinh hoạt liên tục với ACE trẻ, với tính khoan

dung, hoạt bát và kiên nhẫn, Trưởng đã để lại nhiều kỷ niệm khó quên từ Vòng Tay Lớn đến các HỌp Bạn Quốc Gia – Tr.Lược như một cỗ thụ không cần cỗi, đang tiếp tục phủ bóng mát cho những cây non vươn thẳng lên trong khu rừng đầy gai góc...

Chúng tôi đến thăm Lm. Nguyễn Thới Hòa (Lúc trưởng còn sinh thời), Lm. Đinh Quang Điện và Lm. Nguyễn Tiến Lộc để tỏ lòng biết ơn các trưởng thường xuyên an ủi gia đình chúng tôi trong những ngày hoạn nạn.

Nhà thờ Xóm chiếu: Lân, cha Hòa và Beo

Chia sẻ với các Tr.Lược, Thảo và Phúc

Gặp bạn cũ, chúng tôi mừng vui thăm hỏi, xúc động nhắc lại chuyện xưa. Vẫn như lúc trẻ, trao nhau kỷ vật để nhớ nhau hơn. Với bạn mới gặp lần đầu, chúng tôi mừng vui hội ngộ. Dù tuổi đời chênh lệch, cuộc sống khác nhau; nhưng cùng chung lý tưởng HĐ nên dễ kết thân,

Rời Saigon đi Dalat, qua Trảng Bom chúng tôi nhớ HỌp bạn Phục Hưng 1959. Còn nghe vang vang “Một mùa nắng hiên reo mừng ta gặp nhau đây ... Còn thấy “Rừng sao thay lá, nhưng hoa sao vẫn theo gió tỏa khắp bốn phương”. Qua Định Quán vượt đèo Blao, chúng tôi miên man với những đồi trà xanh ngát sau xứ đạo Tân Hà. Nhớ thầy giồng Ngô Đình Bảo, người cùng khóa Tùng Nguyên, thường ra quốc lộ đón xe đò gọi trái cây đầu mùa cho bạn si-cút Saigon. Qua đồi trà là trại trường Hồi Nguyên với giồng Ngũ Khê dóc dách, thác Vàng thác

Bạc...Lòng bụi ngùi nhớ bạn Nguyễn Đam Bạch, Tâm Henry, Âu Nhật Chương đã lia rùng và gần đây nhất, cuối năm 2011, Lê Gia Mô vừa vĩnh biệt.

Từ chợ Dalat chúng tôi đón xe Đa Thiện, đi thăm trại trường Tùng Nguyên. Hồ Than Thở không còn thơ mộng, êm đềm... Bây giờ là khu giải trí ồn ào, loa vang inh ỏi. Chẳng khác nào “mô-tô bay” trước chợ cá Trần Quốc Toàn ngày xưa. Đồi Tùng Nguyên thì hoang vắng, kẽm gai rào kín xung quanh. Cỏ hoang mọc phủ kín đường mòn từ mô cô Thảo xuống vườn rau Saint Benoit. Vòng học hoang vu, Minh Nghĩa Đường đổ nát, mà lòng vẫn nghe âm vang vọng lại “dôta, ới hò dôta”!

Beo và Sư Tử

Chiều Dalat, chúng tôi ngồi bên ấm trà, nói chuyện rùng trong Café Việt-Hung, quán kem của Tr.TVKhắc năm xưa. Mất đắm chiêu ngắm hồ Xuân Hương cạn nước, lòng thao thức tur hỏi không biết bao giờ được đem hoa huệ về trồng trên đất Tùng Nguyên...

Từ cao nguyên xuống bên xe Đà Nẵng, chúng tôi được Tuấn Mã thân hành đón về nghỉ gần Viện Bảo Tàng Chăm – Đà Nẵng thay đổi nhiều để lôi cuốn du khách. Chiều chiều qua chợ Cồn, dạo mát theo hè đá sạch sẽ bên sông Hàn dưới ánh đèn muôn màu rực rỡ. Đêm đến, xe cộ chen chúc, bóp còi âm ỉ trên cầu mới dẫn qua Mỹ Khê tắm biển, ăn khuya. Nhìn người giàu phung phí, mà người nghèo thì khắc khổ. Đời sống thị dân quá khác biệt

Sáng hôm sau, trước khi đi Huế chúng tôi uống cà phê An Hải/Bắc Đầu. Ngồi bên nhau, kể chuyện xa gần, đậm đà, kháng khí như xưa. Khi tạm biệt, ACE bắt tay trái, lòng dặn lòng giữ vững mối dây.

Qua Hải Vân, chúng tôi bắt đầu ngắm tìm đường vào trại trường Bạch Mã. Trời mưa rạt rào, đường bùn lầy lội khó đi. Chúng tôi không vào đến Bạch Mã, chỉ đứng ngắm ThiênViện mới xây bên hồ, rồi trở ra. Đến Huế còn mưa, xe qua Hương giang vào thành Nội. Quanh co trên đường nhỏ hẹp, chúng tôi mới tìm được chiếc cổng cổ kính vào nhà Tr. Trần Văn Hồng. Gặp anh chị Hồng trong ngôi nhà cổ, xung quanh có nhiều hoa quý hiếm. Chúng tôi cảm nhận không gian yên tĩnh, thơ mộng của đất thần kinh. Rồi, chúng tôi đến thăm Tr. Nguyễn Thúc Tuấn. Từ Hội Nguyên đến nay chúng tôi mới gặp lại Trường. Bây giờ Trường trên 100 tuổi. Sức khỏe còn tốt. Trường vui vẻ, niềm nở, nhỏ nhẹ như xưa. Gần đây, tại Hợp Bạn Bách Việt, Trường lên khán đài khuyến nhủ trại sinh, với giọng nói mạch lạc, ân cần.

Sau khi chia tay Tr.Tuấn, chúng tôi đến thấp nhang trước bàn thờ trường Tôn Thất Đông: Người dạy chúng tôi làm trường HĐ từ trại trường Hội Nguyên.

Tr. Hồng và Tr. Nguyễn Thúc Tuân

Bất chợt, chúng tôi thấy tám hình quý hiếm dưới đây, chụp gấp để ACE coi: Các trường HĐVN đang họp ca tại Họp Bạn Liên Thái Bình Dương ở Úc năm 1956

Từ trái qua: Quý trường Tôn Thất Dương Vân, Huỳnh Văn Nhu, Tôn Thất Đông, Nguyễn Thúc Toàn, Trần Trọng Lân, Võ Văn Thơ. (Tr. Phan Như Ngân đứng phía sau)

Trước khi về, chúng tôi đến thăm thân phụ Tr. Trần Xê. Chúng tôi cảm động khi Cụ đã gần 100 tuổi mà ngồi lên tiếp chúng tôi. Năm 2011, Cụ qua đời, ACE các miền đến tiễn đưa Cụ rất đông.

Dân làng Tân Hương từ xa về thăm ACE sống ở quê nhà, rủ nhau xuất du Vũng Tàu Xe khởi hành, chúng tôi bắt đầu xả ... Cướp lời nhau mà nói, phụ họa nhau mà cười...Hết chuyện này qua chuyện khác, nổ như bắp rang. Mấy chục năm mới gặp, nhắc lại chuyện xưa liên miên không dứt. Từ Phục Hưng đến Giũ Vũng, rồi Tự Lực năm xưa đến Bách Việt bây

giờ, kể ra vanh vách. Xe đến Vũng Tàu, đón thêm Ngựa Hăng, chúng tôi rủ nhau ra bãi uống “sữa cọt” !

Trước khi rời Saigon, chúng tôi đi Gò Vấp thăm hai trường Ninh&Đáp. Khi ở Mỹ, tâm trí anh Ninh lúc nhớ lúc quên. Chị Đáp ngồi bên trò chuyện thì anh Ninh chỉ ngồi nghe, tùm tùm cười. Đầu xuân này, ACE đến chúc thọ anh chị, thấy anh Ninh vẫn thế, nhưng ngược lại thì chị Đáp rất yếu, phải nằm trên giường và có người chăm sóc đặc biệt

Anh chị Ninh&Đáp ở Gò Vấp, năm 2010

Dù ở đâu, tình thân HĐ rất trân quý. Già trẻ quý mến nhau, chia sẻ vui buồn, kiên nhẫn và bền lòng. Khi còn trẻ, thì kính trên nhường dưới. Lúc tuổi đời chồng chất, thì độ lượng bao dung. Đối xử với nhau hòa ái, khiêm cung nên nụ cười luôn luôn nở trên môi người HĐ.

Trần Trung Hợp
3-2012